

SUDBINA, SLOBODA I DUŠA
OSHO

Biblioteka
BUĐENJE

OSHO

SUDBINA, SLOBODA I DUŠA

Koji je smisao života?

Leo commerce
Beograd, 2011

Sadržaj

Uvod	7
1 Misterija pitanja: „Ko sam ja?“	10
2 U potrazi za smislom	36
3 Sopstvo, nesopstvo i reinkarnacija	72
4 Sudbina, kob i karma	109
5 U potrazi za slobodom	134
Epilog	170
O autoru	173
OSHO	
Međunarodni centar za meditaciju	174
Za više informacija	176

Uvod

Čovek je potraga – ne pitanje, već potraga. Pitanje se može rešiti na intelektualni način, dok se potraga mora rešiti na egzistencijalni. Ne tražimo mi odgovore na nekakva pitanja; mi tražimo odgovor na naše biće.

To se naziva potragom, zato što se pitanja odnose na druge. Potraga se odnosi na nas same. Čovek je u potrazi za sobom. On zna da on *postoji*, ali ne zna *ko* je. Obimno istraživanje, stoga, proizilazi iz same suštine svakog ljudskog bića u trenutku rođenja. Mi to istraživanje možemo odložiti, možemo ga usmeriti u drugom pravcu, možemo ga zameniti nekim drugim istraživanjima, ali ne možemo učiniti da nestane. Nema načina da ga uništimo, jer ono je svojstveno ljudskoj prirodi. Svesti je svojstveno da bude upoznata sa čovekovom potragom.

To istraživanje je u našoj prirodi i ako ga ne sprovedemo do kraja, zauvek ćemo biti u procesu traženja. Naravno, postoji 999 načina da pogrešimo, a samo jedan način da budemo u pravu – traganje je dakle prepuno opasnosti. Potraga nije jednostavna; ona je veoma kompleksna i vrlo retko se događa da osoba pronade rešenje. Ali, ako ne posegnete za njim, obuzeće vas agonija, nemir. Bićete samo vapaj u divljini. Nećete spoznati radost. Kako

možete da budete radosni ako ne poznajete sebe? Nećete znati ni šta je to blagoslov. Nema blagoslova ako ne poznajete sebe.

Čućete reči kao što su *zadovoljstvo* i *blaženstvo*, ali to će biti samo reči. One za vas neće imati nikakvo značenje. Značenje mora biti potkrepljeno sopstvenim iskustvom. Biće to samo prazne reči, koje će stvarati veliku buku oko vas, ali neće imati nikakvo značenje.

Traganje je svojstveno ljudskoj prirodi. Tu se, međutim, javlja problem, jer postoji mnogo načina da pogrešite. Kako pronaći pravi put?

Tomas Karljajl je rekao: „Nesreća čovekova leži u njegovoj veličini. On u sebi nosi nešto beskonačno i ne može sebe da zakopa u nečemu što je konačno.“

U sebi nosite nešto što je više od vas, nešto što je veće od vas i nema načina da to zatvorite u okvire nečeg što je konačno. To možete videti na primeru sopstvenog života. Možete tražiti novac i moć, ali svaki put kada uspete to da ostvarite, shvatićete da ste doživeli neuspeh. Svaki put kada uspete, uspeh će doneti samo svest o tome da ste doživeli neuspeh. Novac je tu, ali vi ste nezadovoljni kao i uvek, možda i više. Moć je tu, a vi ste nemoćni kao i uvek. Ništa ne stvara svest o nemoći kao moć. Ništa ne pokazuje bolje čoveku koliko je siromašan iznutra kao bogatstvo – zbog kontrasta. Vi možete da vidite bogatstvo spoljnjeg sveta, ali iznutra ostajete prosjak koji i dalje žudi, postavlja pitanja, žarko želi i traga.

Sa jedne strane, to izgleda kao nesreća – muka čovekova. Sa druge strane, to predstavlja čovekovu veličinu. Karljajl je bio u pravu kada je rekao da nesreća čovekova leži u njegovoj veličini. Šta predstavlja ta veličina? Ta veličina leži u sposobnosti čoveka da prevaziđe samog sebe, da pogleda izvan sebe, da od svog života napravi uzlaznu putanju, da iskoči iz sebe. Ako do tog skoka ne dođe, čovek živi u pustari; tu nikada ništa neće procvetati. Može da se trudi koliko hoće, ali pustinja ostaje pustinja; neće naići ni na jedan cvet.

Cveće počinje da cveta tek kada počnete da posežete za nečim što je blizu istine. To je potraga. Potragu predstavlja ljudsko biće koje teži da postane Bog. Potragu predstavlja ljudsko biće koje želi da postane istina. Vi želite to da osetite – to da „ja jesam istina“. Bilo šta manje od toga vas nikada neće zadovoljiti.

Misterija pitanja: „Ko sam ja?“

„**K**o sam ja?“ Ovo pitanje mora da proistekne iz najskrovitijeg dela vašeg bića. To pitanje mora da odjekne. Mora da vibrira u vama, da pulsira u vašoj krvi, ćelijama. Mora da proistekne iz same duše.

A kada um utihne, tada ćete znati. Neće to biti neki odgovor koji ćete dobiti u obliku reči, niti ćete moći da zapišete u svesku: „Ovo je taj odgovor.“ Nećete baš moći da kažete nekome: „Ovo je taj odgovor.“ Ako možete nekome da kažete, to onda nije taj odgovor. Ako možete da ga zapišete u svesku, to onda nije taj odgovor. Kada odgovor dođe do vas, njegova priroda je toliko egzistencijalna da se ne može izraziti.

*Ja sam sâm pitanje. Ja ne znam ko sam ja.
Šta da radim? Gde da idem?*

Zadržite pitanje u sebi. Nemojte ništa da radite i nemojte nigde da krećete; nikako nemojte da verujete u bilo kakav odgovor. Zadržite pitanje u sebi.

To je jedna od najtežih stvari – zadržati pitanje i ne početi potragu za odgovorom. Jer, um je veoma lukav, može da Vam da pogrešan odgovor. Može da Vam pruži utehu; može da Vam